

عنوان مقاله:

واکاوی جلوه های رمانتیسم در اشعار فهد العسکر و طاهره صفارزاده

محل انتشار:

الدراسات الادبیه (فی اللغة العربیة والفارسیة و تفاعلہما)، دوره 51، شماره 101 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

حسین مہندی - استاذ مشارک فی قسم اللغة العربیة وآدابها بکلیه الآداب والعلوم الانسانیة بجامعة خلیج فارس - بوشهر - ایران

خلاصه مقاله:

مکتب رمانتیسم در اواخر قرن هجدهم در اروپا و در اوایل قرن بیستم در جهان عرب آغاز شد؛ از طرف دیگر ظهور مکتب رمانتیسم در ایران در اوایل قرن بیستم و همزمان با عصر مشروطه در هنر و ادبیات است. مضامین رمانتیسم در اشعار بسیاری از شاعران کویت و ایران نمود پیدا کرده است از میان شاعران معاصر کویت می توان به فهد العسکر و در ایران نیز به طاهره صفارزاده اشاره کرد. نگارنده در این مقاله بر آن است تا به این سوال پاسخ دهد که اشعار فهد العسکر و طاهره صفارزاده بیشتر تحت تاثیر کدام گونه از رمانتیسم های فردی و جامعه گرا است؟ هدف از پژوهش حاضر واکاوی عناصر رمانتیسم در اشعار این دو شاعر و همچنین بیان دغدغه های مشترک آنان است. از مهم ترین نتایج پژوهش حاضر این است که اشعار صفارزاده بیشتر به رمانتیسم اجتماعی گرایش دارد؛ هرچند در برخی موارد به رمانتیسم فردی نیز متمایل می شود؛ ولی در اشعار فهد العسکر تمایل به هر دو رمانتیسم فردی و اجتماعی دیده می شود. مهم ترین مضامین مشترک رمانتیسم در اشعار این دو شاعر در زمینه رمانتیسم فردی می توان به نوستالژی (تنهایی و دلنگی، دوری از وطن، مرور خاطرات گذشته) و در زمینه رمانتیسم جامعه گرا به آزادیخواهی، امید به آینده روشن، توجه به ناهنجاری های اجتماعی (فساد/ فاصله طبقاتی/ نابرابری) و توجه به جایگاه زنان اشاره کرد. نگارنده در این مقاله با شیوه استقرایی و توصیفی تحلیلی به تحلیل این مضامین در اشعار فهد العسکر و طاهره صفارزاده می پردازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، رمانتیسم، شعر معاصر عربی، شعر معاصر فارسی، فهد العسکر، طاهره صفارزاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1424947>

